

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ سپتمبر ۲۰۲۱

«ما به عقب بر نمی‌گردیم»

«شهر تکجنسیتی بوی تعفن دارد»، «حکومت همه‌شمول بدون حضور زنان معنی ندارد!!!!»، «ما به عقب بر

نمی‌گردیم»، «زنان حذف‌شدنی نیستند» و «به حقوق بشری ما احترام بگذارید»

دوشنبه - ۱۵ سنبله ۱۴۰۰ - کابل: هرگاه به اخبار و گزارشات جدید توجه نموده باشید، امروز زنان ولایت بلخ در شهر مزار شریف خلاف رجز خوانی‌ها و سروصدا هائی که لافوک‌های فراری از "عطاء" گرفته تا "دوستم، محقق" و بقیه تیکه‌داران حاکمیت سیاسی، قبل از آمدن طالب به راه انداخته بودند و با تپ تپ پای طالب، جای را تر نموده فرار را بر قرار ترجیح دادند، با حضور نیرومند و شجاعانه‌شان در شهر و با طرح شعارهای تا حدودی پیشرفته تر و سیاسی تر از شعارهای زنان در هرات و کابل، عملاً طالب و طالبانیسم را به نبرد فراخواندند. در یادداشت کنونی خواهیم کوشید تا نقاط مثبت و کاستی‌های این حرکت را از قرار گفته یکی از دوستان حاضر در محل تظاهرات خدمت‌تان تقدیم دارم:

۱- حرکت اعتراضی امروز زنان در شهر مزار شریف، که از جانب نیروهای مسلح طالب بشدت با آن برخورد صورت گرفته ضمن تهدید به لت و کوب، و دست بلند کردن و تخریب و مصادره تیلفونهای عده‌ای از آنهاست که می

خواستند از اعتراضات عکاسی نمایند و دشنام های غلیظ ناموسی که معرف فرهنگ لومپنانه پیروان محمد و طرز دید آنها نسبت به زنان در کل است؛ از ادامه آن جلوگیری به عمل آوردند، شاید بتوان گفت بزرگترین امتیازی که نسبت به اعتراضات مشابه در دو شهر دیگر افغانستان یعنی هرات و کابل داشت، طرح شعار هائی بود که فرا تر از خواسته های اولی و سطح پائین قرار داشته، می شود گفت زنان با شعار هائی که مطرح نمودند، عملاً خط فاصل بین دید خودشان و ماهیت حاکمیت طالبی را روشن نمودند. از جمله شعار هائی بودند که در عکس و نگاشته پائین دیده می شوند. صدور قطعنامه در این حرکت اعتراضی یکی از نکات مثبت دیگر است که می توان به مثابه محور حرکات بعدی به مثابه خواست همگانی بر آن پافشاری نمود.

۲- هرگاه از این نکات مثبت و نفس حرکت شجاعانه و قابل تمجید آنها بگذریم و جهت بهبود و رفع نقایص کاستی های حرکت را نشانه گیریم، دیده می شود که این اعتراض هم :

- تقریباً بدون آمادگی های لازم و فراگیر ساختن حرکت به راه افتاده بود. یعنی در شهری مانند مزار که حدود بیش از نیم میلیون زن و دختر که حداقل از جمله ۸۰ تا ۱۰۰ هزار آن شاگرد مکتب، محصل، معلم، استاد و کارمند می باشند، برپائی اعتراض علی رغم ماهیت مترقی و ارزشمند آن با کمیت محدود، می تواند آن را بیشتر آسیب پذیر بسازد.
- حرکت اعتراضی باز هم با تفکیک جنسیتی و بدون حضور مردان صورت گرفته بود. تجربه اعتراضات هرات به خصوص کابل به اثبات رسانیده که حرکات و اعتراضات منفردانه نه تنها خللی در ارکان طالب به وجود نمی آورد و آنها را وادار به تغییر مسیر انتخابی شان نمی سازد، بلکه امکان آسیب پذیری حرکت را نیز بیشتر می سازد.
- با در نظر داشت این که تا هنوز در اکثر شهر ها من جمله مزار، انترنت و رسانه های مجازی فعال و قابل دسترسی اند، حرکات اعتراضی بعد از نطفه آغازین آن در هرات، می بایست بعد از تبلیغات لازم در روز معین و با هماهنگی بیشتر صورت می گرفت.

هموطنان گرامی!

نکاتی را که به مثابه کاستی های حرکات اعتراضی زنان در هرات، کابل و مزار بر شمردیم، اگر قسمتی از آنها برخاسته از ساختار اجتماعی کشور و فقدان نهاد های مدافع حقوق زنان در کل می باشد، بخشی از آن ارتباط می گیرد به دید ناقص و ضعف ایدئولوژیک تمام جامعه به خصوص مردان که رزم و مبارزه زنان را مبارزه خود ندانسته، خود در آن حصه نمی گیرند.

تجربه ثابت نموده ، به همان سان که حرکت مردان بدون شرکت آگاهانه و شجاعانه زنان چانس پیروزی ندارد، عین آن، حرکات مبارزاتی زنان هم می توانند در صورتی پیروز شوند که به علاوه حضور فعال، رزمنده و گسترده خودشان، مردان نیز در کنار آنها ایستاده، مبارزه آنها را از خود بدانند.

هموطنان گرامی!

اگر می خواهیم با مبارزه علیه طالب به حقوق و آزادیهای دموکراتیک خود دست یابیم، می باید نخست چشم اسفندیار طالب را که زن ستیزی اش است، آماج حملات خود قرار داده در کنار زنان از رزم سترگ آنها شجاعانه و قاطعانه حمایت نمائیم.

مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!